

15. Oktober 2019

EM 2019/127
Aqqalu C.Jerimiassen

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut med den kommende revision af folkeskoleloven pålægges at sikre, at der fremover maksimalt på være 18 elever pr. klasse i folkeskolen.

(Medlem af Inatsisartut Peter Olsen, Inuit Ataqatigiit)

Vi går i skole for at lære noget. Det betyder så også at det kun er på sin plads, at kunne være tryk og følge med i hvad læren forklarer. Vi mennesker er bare ikke de altid eksemplariske, og det være sig specielt drenge, hvor det er rigtig nemt at mænge sig, når nogle andre begynder at være overstadige.

Sidste år til valget har Atassut, som de første, bragt forslaget op om, at eleverne skulle blive færre i klasserne. Blandt andet på baggrund af, tendensen til at undervisningen begynder at handle primært om opdragelse end selve undervisningen, når nogle i klassen opfører sig overstadigt indenfor de 45min, - hvor det på den måde bliver svært at nå, at undervise de andre elever, som ellers følger med i timerne. Derudover besværliggør dette sandsynligvis også at skabe stabile lærere.

Efter at have spurgt lærerne lidt ad, er der flere forskellige budskaber hertil, til trods for at de fleste i grundlaget ikke kan se barrierer, såfremt der skabes nok lokaler og lærere herfor. Vi ville jo ønske at finansiering aldrig skulle være en forhindring, - vi fra Atassut kan lige så godt sige det rent, at vi støtter fuldt op omkring dette forslag, uden at sætte det mindste spørgsmålstegn ved dets grundlag, hvor vi ihvertfald ikke har i sinde om at stemme nej hertil.

Der findes idag Kursus Centre for familier i Nuuk, med henblik forbedringer for eleverne i klassen, på trods af det, har metoden ikke nået andre steder på kysten til dels nok pga. manglende finansiering og barrierer i forbindelse med mangel på flere lærere. Men når vi snakker om børnenes fremtid, kræver det at vi kigger på kernen herom, - netop situationen med forældrene. Enhver forælder er forpligtet til at have et medansvar, hvad angår barnets væren i skolen, - desværre er virkeligheden ofte en del anderledes, selvom ideerne og tankerne er fine.

Som et samfund gør vi alt for at undgå større skade på vores værdighed og stolthed som mennesker, hvilket desværre ofte resulterer i benægtelse af virkeligheden uanset hvordan den ser ud. Som jeg har ladt mig fortælle, er der flere forældre der agerer tilbageholdende for familierklasser, med den frygt for at blive idømt som ubegavet eller uværdig, når der ellers er blevet arrangeret noget med henblik på forbedringer af barnets opførsel og oplæring i klasserne, hvis dette er ønsket på baggrund af barnets tilstedeværelse i klassen.

Når det være sig nogle helt anderledes forhold i andre steder på kysten, som ses i Naalakkersuisuts besvarelse hertil, er det her yderst vigtigt at Udvalget udarbejder en klar og tydelig situationsvurdering, med det formål at Naalakkersuisut udarbejder en ny situationsvurdering i betragtning af revurdering herom.

Lad os så tage et skridt ad gangen, når tingene forholder sig således, - vi fra Atassut må sige at vi ligeså meget som dig, Peter Olsen, IA, vil opnå at mindske antallet af eleverne i klassen til 18 elever, da dette kun vil være til en stor fordel for alle lærere i landet. De fortjener ros og anerkendelse for at de utrætteligt arbejder for vores børns skyld, og dermed tager jeg hatten af for alle lærere der er i alle bosteder på kysten.

Det kan for eksempel være så forskelligt fra bosted til bosted, således at der er flere skoler i nogle af bostederne, - eksempelvis hvor der kun er det halve antal elever i Mathias Storch Skole, og måske helt propfyldt i Jørgen Brønlunds Skole, - men dette vil jeg gøre opmærksom på kun er et eksempel. Dermed vil det til dels betyde en del flytninger fra skole til skole i nogle af bostederne, hvis vi stemmer direkte ja til dette forslag. Netop det kan også frygtes, hvis dette medfører flytninger til uønskede skoler og andre negative eftervirkninger, hvor der her samt er risiko for fraflytninger fra landet. Med hensyn til vikarer, mangler vi også en del, - Hvis vi mindsker antallet af elever til 18, så må vi også have en god handlingsplan klar, således det ikke får en negativ effekt på lærernes, vikarernes samt elevernes vilkår.

Derfor, som jeg tidligere sagde; lad os tage et skridt ad gangen. Eksempelvis kan vi ved at lave en handlingsplan mindske antallet af eleverne lidt ad gangen hvert år, så som i første omgang til 22, derefter til 20. Dermed først til sidst sætte antallet til 18, når man har fået de rette ressourcer og styrker.

Fra Atassut henviser vi til at forslaget udarbejdes grundigt i Udvalget.